

XII.

Betænkning

over

Udkast til Lov om Vederlag for Contoirudgifter til Retsbetjent- og Magistrats-embeder.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 12te November 1861).

Ved Behandlingen af Udkast til Lov om Vederlag for Contoirudgifter til nogle Retsbetjent- og Magistratsembeder, som ifølge Loven af 19de Februar d. A. ere satte paa fast Gage, har Udvalget vel væsentligt støttet sig til de deels i Motiverne indeholdte og deels af Justitsministeren meddeelte yderligere Oplysninger om de ved Embedernes Bestyrelse virkelig havde Udgifter for flere eller færre Aar, men det har dog troet ved Siden deraf, at burde anvende det fornødne Skjøn over disse Udgifters Størrelse, og derpaa at begrunde sine Forslag. Et saadant Skjøn har været fornødent, ikke blot i de Tilfælde, hvor Opgivendet i Virkeligheden ikke grunder sig paa noget reent Factisk, eller hvor der er Uoverensstemmelse i Oplysningerne, men og i flere Tilfælde, hvor Udgifterne have været enten uforholdsmæssig lave, eller uforholdsmæssig høie, hvortil der ikke skjønnes at have foreligget tilstrækkelig Grund. Efter Udvalgets Anskuelse bør Vederlaget for Contoirudgifterne være af en saadan Størrelse, at en Embedsmand med Dygtighed og Ild derved kan faae Forretningerne udførte paa en det Odførelses Tary i alle Henseender tilfredsstillende Maade. Vederlaget bør ligesaalet give Overskud, som det bør paaføre Embedsmanden Tab, medmindre denne enten af uberettiget Odselighed eller Mangel paa Duellighed og Ild holder et kostbarere Contoir, end det efter Embedets Bestaanden i og for sig kan ansees fornødent. Da det ved Bestemmelsen af Størrelsen af Vederlaget for Contoirudgifter er af særdeles Betydning, at erholde paalidelig Op-

lysning om de i Fortiden virkelig havde Udgifter, maa Udvalget beklage, at de Oplysninger, som her gives, for en stor Deel lide af Ufuldstændighed, og det maa derfor ansee det som nødvendigt, at Justitsministeren sørger for, at denne Mangel i Fremtiden afhjælpes, ved at paalægge Retsbetjentene at affatte de aarlige Indberetninger om Udgifterne til Contoirhold mere nøiagtigt specificerede end hidtil, og navnlig bør under Rubrikken „Løn til Contoirpersonale“ specielt anføres Lønnen til hver enkelt Fuldmægtig, Contoirbetjent eller Extraskriver for sig, saaledes at hvor disse foruden Løn i Penge tillige have Kost og Logis, Lønnen i Penge anføres for sig og Værdien af det sidste for sig. Et saadant mere fuldstændigt Materiale anseer Udvalget som et nødvendigt Grundlag, for at man i Fremtiden med Nøiagtighed og Paalidelighed kan afgjøre disse Spørgsmaal, der ville komme frem i hver Samling af Rigsdagen. Ligesom det imidlertid maa erkjendes allerede i og for sig at være vanskeligt, paa den rette Maade at afgjøre disse Spørgsmaal, idet Feil herved let kunne indløbe, og Forretningernes Omfang ved et Embede i Tidens Løb ikke lidet kan forandre sig, t. Ex. ved Fæstets Overgang til Selveiendom og Afstykning — saaledes formener Udvalget, at den Bestemmelse, der i den foreliggende Lov skal tages om Vederlag for Contoirudgifter, kun bør gjælde for et vist Antal Aar, i hvilken Anledning man nærmest har tænkt sig et Tidsrum af 5 Aar, eller nøiagtigere udtrykt, at nærværende Lov, hvis Bestemmelser om Størrelsen ville gjælde